

Je kind naar cesar therapie, maar wat is dat eigenlijk en wat doen ze dan met je kind?

Ik weet nog dat ik de eerste keer mijn zoontje bracht op aanraden van de juf van school. Ik had zelf helemaal niet in de gaten dat zijn bewegingen minder gecoördineerd waren dan van leeftijdsgenootjes. Ik was zijn bewegingen gewend en het belemmerde hem niet om in bomen te klimmen of andere 'waaghalsgerigtoeren' uit te halen. Nu begrijp ik dat als hij knoeit bij het eten (of (alweer) valt, of zich stoot) het komt omdat hij net een stukje coördinatie mist. Dit merk je ook goed bij zijn handschrift. Wat een gekriebel was dat soms zeg.

Het is pas sinds vorig jaar, en hij is al 9, dat hij soms uit zichzelf eens wat knutselt of tekent. Dat was iets waarvan ik eerst dacht dat dat gewoon niet zijn ding was, maar waarvan ik nu begrijp dat hij het niet leuk vond omdat het erg moeilijk voor hem was. Het was voor hem veel moeilijker dan voor een ander kind. Met de uitleg van de cesar therapeute leer ik nu waar ik hem tijdens het thuis oefenen kan ondersteunen.

De oefeningen die op cesar therapie gedaan worden, zijn bij mijn zoontje daarom allemaal geënt op het beter leren coördineren van bewegingen. Hierbij ligt extra nadruk op de oog-hand coördinatie en de bewegingen die links anders zijn dan rechts, het laatste ook nog met handen en voeten tegelijk. Door hem bezig te zien met deze oefeningen, zie ik hoe moeilijk het voor hem is en begrijp ik het beter als zijn broodbeleg opnieuw meer op de grond ligt dan op zijn brood. (zucht...)